

הנחיה מס' 5.3 - מעקב אחר קביעת מועד להקראה בתוך 30 יום מיום הגשת כתב אישום נגד נאשם המצוי במעצר	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: כז בטבת התשס"ג, 1 ינואר 2003	19 אפריל 1991; 2 ינואר 1994

5.3 מעקב אחר קביעת מועד להקראה בתוך 30 יום מיום הגשת כתב אישום נגד נאשם המצוי במעצר

1. סעיף 60 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים)¹ קובע:

"נאשם, שלאחר הגשת כתב האישום נגדו היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום, תקופה המצטרפת כדי 30 ימים ומשפטו לא החל, ישוחרר מן המעצר, בערובה או ללא ערובה".

2. עם תיקון החוק, וקיצור המועד שבין הגשת כתב האישום ותחילת המשפט - יש להקפיד הקפדה יתרה על עמידה בלוח הזמנים הקבוע בסעיף 60 דלעיל, לשם מניעת תקלות, שכן אירע לא אחת כי נאשמים שוחררו ממעצר אך בשל תקלה שנפלה בשמירת לוח הזמנים.

3. תקלות מעין אלה אירעו בעבר במיוחד במקרים שבהם ערכאת ערעור קיבלה ערר של המדינה של שחרור ממעצר, ובעקבות כך נעצר אדם עד לתום ההליכים. במקרים אלו, שבהם המשפט מתנהל בערכאה שונה מזו שקיבלה את הערר, קיים חשש ממשי לתקלה של אי עמידה במועד הקבוע בסעיף 60 דלעיל. לפיכך, יש לשים לב במיוחד ולעקוב אחר ההחלטה לעצור נאשם עד לתום ההליכים בערר, וזאת כדי להקפיד על שמירת המועד הקבוע בחוק.

4. במקרים מן הסוג הנזכר בסעיף 3 לעיל, על התובע המטפל בתיק להמציא את ההחלטה בערר למזכירות בית המשפט שבו מתנהל המשפט, ולעמוד על כך שזו תקבע את המועד להקראה בתוך 30 ימים מתחילת מועד המעצר שעליו הורתה ערכאת הערעור.

5. ככלל, על הפרקליט שהגיש את כתב האישום לוודא כי מייד עם הגשת כתב האישום נקבע על ידי בית המשפט מועד להקראה, מועד שאינו קרוב יתר על המידה למועד הקבוע בחוק. כן יש לוודא, באמצעות האחראי על ליווי העצירים, כי העציר זומן לדיון כדיון.

6. על פי החוק החדש אין אף הכרח כי הנאשם ישב במעצר באופן רצוף, ומניין הימים אינו נפסק, אלא אך מושהה, אם במהלך התקופה שוחרר הנאשם מסיבה כלשהי.

7. לפיכך, יש להקפיד לקיים בתוך התקופה הקבועה בחוק את ישיבת ההקראה גם אם ערר שהגישה המדינה על החלטת השחרור ממעצר התקבל והנאשם הוחזר למעצר.

¹ חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, ס"ח 338.